

CAPTURAR LES IMATGES. Els materials sensibles

Les càmeres fosques eren un instrument que permetia captar i projectar imatges però fins al moment el registre d'aquestes imatges s'havia de fer manualment copiant en un paper allò que la cambra projectava. Feia falta buscar algun element que registrés la llum projectada i que fes perdurable la imatge, o sigui, que permetés obtenir fotografies. Així ho explicava Fox Talbot, un dels descobridors de la fotografia, en el seu llibre de fotografies *The Pencil of Nature* (1844-46) Fox Talbot explica que la idea de la fotografia se li va ocórrer el 1833, durant una excursió a Itàlia [...] quan dibuixava el paisatge del llac Como amb l'ajuda d'una cambra fosca, que permetia projectar la imatge però no fixar-la. Talbot reflexiona sobre 'la inimitable bellesa de les imatges pintades per la naturalesa que la lent de cristall de la càmera projecte sobre el paper' i es pregunta 'si seria possible aconseguir que aquestes imatges naturals quedessin impreses perdurablement'. Talbot es preguntava per la manera d'aconseguir una imatge 'natural' amb 'la sola intervenció de la llum sense cap ajuda del llapis de l'artista', una que fos capturada i que es preservés intacta sobre un a superfície.

La llum com a forma d'energia, pot alterar la naturalesa d'alguns materials. A principi del segle XVIII (naturalista alemany Johann-Heinrich Schulze, 1727) es va descobrir que alguns compostos s'enfosquien en entrar en contacte amb la llum. Un d'aquests compostos serien les sals de plata que al afectar-los la llum es converteixen en plata: s'ennegreixen. Cap a l'any 1802 es va intentar d'usar aquests compostos per a recollir la imatge formada en la cambra fosca, recobrint una superfície plana que s'exposava després a la llum. Aquest intent el realitzà Wedgwood que sensibilitzava papers o cuir amb nitrats de plata i després hi posava objectes a sobre, ho exposava a la llum per a fer-hi aparèixer la forma de l'objecte. Però la imatge no era permanent i amb la càmera fosca hi entrava poca llum perquè pogués afectar suficientment el paper.

Més endavant d'altres personatges investigaran amb diferents substàncies i amb la càmera fosca per a poder capturar les imatges i fer que fossin permanents. Entre ells J-Nicéphore Niepce (Chalon-sur-Saône) del qual es creu que abans del 1827 ja va fixar la primera imatge. La primera fotografia de la història s'atribueix a aquest inventor Punt de vista realitzada des de la finestra del seu estudi. Les imatges que obtenia eren imatges negatives. També l'anglès Henry Fox Talbot aconseguir proves remarcables emulsionant papers amb material sensible i construint tota mena de càmeres fosques fins aconseguir fixar les imatges i aconseguir un mínim de qualitat. Un altre francès Jacques Mandé Daguerre, aprofitant part dels invents de Niepce, patentà el seu propi invent, el daguerrotip: sensibilitat plaques de coure amb sals de plata i d'altres productes químics. Les fotografies eren doncs sobre metall.

Els procediments d'aquests primers inventors s'anaren perfeccionant: s'augmentà la sensibilitat dels materials i la definició de les imatges finals i les cambres fosques, ara ja convertides en càmeres fotogràfiques milloraren les seves formes, les lents i tot el seu mecanisme.

1. Proves fotogràfica realitzada per Talbot
2. Punt de vista, considerada la primera fotografia de la història realitzada el 1839 per Niepce.
3. Pots amb sals de plata i d'altres substàncies químiques necessàries per a revelar i fixar les fotografies.